

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010040
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7619010040.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Martina Michalanského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. júna 2020, v trestnej veci proti S. C., obžalovaného pre prečin týrania zvierat podľa § 378 ods.1 písm.c/, ods.2 písm.b/ Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného a splnomocnenkyne poškodenej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9.8.2019 sp.zn. 3T/8/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamieťa odvolanie obžalovaného S. C. a splnomocnenkyne poškodenej - X.. J. N..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9.8.2019 sp.zn. 3T/8/2019 bol obžalovaný S. C. uznaný za vinného z prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods.1 písm.c/, ods.2 písm.b/ Tr.zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 13. júla 2018 v čase okolo 15.10 hod. v K. I. R. C., za W. A. R. B. A., na V. N. Q., najprv zakričal na X.. J. N., ktorá tam venčila voľne pusteného čistokrvného psa rasy border kólia evidovaného pod menom O. B. J., R.. XX.XX.XXXX, Č. D. F., že si ho má uviazať a potom, čo k nemu bez známok agresívneho správania pribehol, ho bodol nožom zhora do oblasti prednej časti chrbta, čím mu spôsobil bodnosečnú ranu medzi lopatkami dlhú 5 cm a hlbokú 10 cm, ktorú nebolo možné vzhľadom na rozsiahlosť devastačného poškodenia okolitého tkaniva chirurgicky ošetriť a musel byť kvôli následkom zranenia v ten istý deň v čase o 18.00 hod. utratený, čím takto konal v rozpore s § 22 ods. 2 písm. a), písm. d) zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti účinného do 31.08.2018 a svojim konaním spôsobil pre majiteľku psa I. N. škodu vo výške 600,- €.

Za to bol obžalovanému S. C. podľa § 378 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu obžalovanému podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť poškodenej I. N., R.. XX.XX.XXXX C. I. R. C., trvale bytom I. R. C., B.. Č. Č.. XXXX/X, škodu vo výške 600,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodenú I. N., R.. XX.XX.XXXX C. I. R. C., trvale bytom I. R. C., B.. Č. Č.. XXXX/X, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný S. C. a poškodená I. N. prostredníctvom splnomocnenkyne X.. J. N..

Obžalovaný S. C. v písomných dôvodoch odvolania uviedol:

Okresný súd vyhodnotil dôkazy výlučne len jednostranne, v jeho neprospech a navyše v rozpore so zásadami trestného práva a trestného konania.

Ak by súd postupoval v zmysle základných zásad ustanovených v § 2 ods. 10 a ods. 12 Trestného poriadku a teda, že by pristúpil k hodnoteniu dôkazov zákonným spôsobom a po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, ako aj v ich súhrne, nemohol by dospieť k záveru, že sa dopustil trestného činu tak, ako to je uvedené v rozsudku.

Súd jednostranne uveril výpovedi svedkyne N., aj keď táto je rozporuplná a vypovedala rozdielne v prípravnom konaní ako aj pred súdom.

K udalosti zo dňa 13.07.2018 opätovne obžalovaný uviedol, že niečo po 15:00 hod. sa vracal z prechádzky so svojim psom, schádzal cez nepokosenú lúku (tráva takmer až po pás) a v tom zbadal oproti na chodníku psa rasy border kólia, ktorý sa voľne pohyboval, pretože nebol na vôdzke a ani nemal náhubok (čo je protizákonné), asi 7-10 metrov odo mňa a môjho psa.

V ďalšom obžalovaný v podstate zopakoval celú svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní, resp. v prípravnom konaní.

Obžalovaný opätovne tvrdil, že počas vychádzky nemal so sebou žiaden nôž, takže logicky nemohol spôsobiť žiadnu bodno-sečnú ranu psovi. Je záhadou, že svedkyňa N. tvrdí, že mal nožom bodnúť jej psa, ale ten nôž absolútne nevie popísať.

Obžalovaný má za to, že okresný súd sa nedôsledne vysporiadal so zásadou „in dubio pro reo“.

V neposlednom rade obžalovaný zdôraznil, že od roku 1987 až po súčasnosť mal rôznych psov rôznych rás a nikdy psom, resp. iným zvieratám neublížoval a už vôbec netýral zvieratá, za čo bol obvinený. Psa, ktorý bol súčasťou incidentu dňa 13.07.2018, si zadovážil v roku 2007 z odchytnej stanice, čo vypovedá o jeho veľmi kladnom cítení k zvieratám.

V závere písomných dôvodoch odvolania obžalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) a písm. d) Tr. poriadku zrušil a vec vrátil v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby z prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Tr.zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák., oslobodí podľa § 285 Tr.por.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila splnomocnenkyňa poškodenej - X.. J.R. N.:

Obžalovaný vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by neodznali na súde prvého stupňa, a ktoré by súd nevyhodnotil pri svojom rozhodovaní.

Ide len o opakovanie už tvrdeného a v odôvodnení rozsudku už vyvráteného.

X.. J. N.: citovala: „...potom videla zo vzdialenosti asi 25 m bez prekážok vo výhľade, že obžalovaný z boku zo zadnej časti ako keby z opaska vytiahol pravou rukou nôž, následne zhora nadol bodol jej psa!“. Nevedela popísať presný nôž, ale vedela, že obžalovaný tak konal a bodol s nožom môjho psa!

Znalec K.. N. I. trval na svojom znaleckom posudku a konštatoval, že bola zistená bodnosečná rana o dĺžke 5 cm a hĺbke 10 cm, čo by zodpovedalo nožu, hoci takýto nôž nebol predložený. Toto bodnutie muselo byť silné, keďže smerovalo na kohútik, ktorý je u tejto rasy najvyšším bodom tela.

Okresný súd konštatoval, že jej výpoveď ako priameho svedka bola presvedčivá a podporená aj ďalšími dôkazmi (viď znalecký posudok K.. I.).

V závere písomného vyjadrenia splnomocnenkyňa poškodenej - X.. J.R. N. navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol.

Na podklade odvolania obžalovaného a splnomocnenkyne poškodenej krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného a splnomocnenkyne poškodenej je nedôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho krajský súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o skutku uvedenom v obžalobe.

Nepochybil okresný súd, pokiaľ v zmysle ustanovenia § 1 Tr.por., t.j. kontradiktórnym spôsobom konania vykonal výsluch obžalovaného S. C., splnomocnenkyne poškodenej - X.. J. N. a výsluchom znalca K.. N. I..

Výsluchom vyššie uvedených svedkov bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný S. C. sa dopustil konania, ktoré mu je v obžalobe prokurátora dávané za vinu, t.j. že potom, ako sa k nemu priblížil čistokrvný pes rasy border kólia, bodol psa nožom zhora do oblasti prednej časti chrbta, čím mu spôsobil bodnosečnú ranu medzi lopatkami, ktorú nebolo možné vzhľadom na rozsiahlosť devastačného poškodenia okolitého tkaniva chirurgicky ošetriť a musel byť kvôli následkom zranenia v ten istý deň, t.j. 13. júla 2018 utratený.

Obžalovaný S. C. svojím konaním utýral zviera na mieste verejnosti prístupnom, pričom jeho utýraním spôsobil malú škodu.

Neobstojí tvrdenie obžalovaného, že kritického dňa nemal pri sebe žiaden nôž a že border kólia sa správala agresívne nielen k nemu, ale aj k jeho psovi a že jediný kontakt s týmto psom bolo to, že ho odkopol od seba.

Obhajoba obžalovaného S. C. bola vyvrátená výpoveďou splnomocnenej zástupkyne poškodenej - X.. J. N., ktorá zhodne tak, ako v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní opísala konanie obžalovaného, za ktoré bol v napadnutom rozsudku uznaný vinným.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania ani krajský súd nemal pochybnosti o tom, že menovaná svedkyňa vypovedala o tom, čo vnímala svojimi zmyslami. Krajský súd nezistil motív, prečo by menovaná svedkyňa krivo obvinila obžalovaného.

X.. J. N. potom, ako odišla so psom na ošetrovanie, prípad ešte v tento deň, t.j. 13.7.2018 o 20.40 hod. spolu s príslušnou dokumentáciou oznámila polícii a následne podala trestné oznámenie.

Ďalším dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaného je znalecký posudok znalca z odboru veterinárstvo - odvetvie kynológia a chov koní, K.. N. I., ktorý na svojom znaleckom posudku zotrval aj na hlavnom pojednávaní a vyjadril sa k výhradám obžalovaného. Napríklad skutočnosť, že obžalovaný si nevšimol, aby pes krvácal ihneď na mieste skutku, čo v podstate potvrdila aj X.. J. N., bolo vysvetlené znalcom na hlavnom pojednávaní tým, že najprv krv vtekala dovnútra a až potom, ak sa naplnila tzv. kapsa, začala krv vytekať von. Táto skutočnosť korešponduje aj s výpoveďou splnomocnenkyne poškodenej.

Z výpovede znalca K.. N. I. aj krajský súd zistil, že bodnutie bolo spôsobené silným dlhým špicatým predmetom s čepeľou, napríklad nožom. Bodnutie smerovalo zhora nadol a muselo byť rýchle a energické, pretože koža dospelého 7-ročného psa plemena border kólia je pomerne silná a pokrytá hrubou vrstvou srsti.

Pes mal zranené nielen kožu, svaly, ale aj kosti - obidve lopatky a tŕňové výbežky hrudníkových stavcov. Povrch kože a kostí je mimoriadne citlivý, takže je možné s istotou uviesť, že zranenie bolo mimoriadne bolestivé. Toto zranenie bolo lokalizované v prednej časti chrbta, t.j. mimo dosahu papule psa, takže pes sa nemohol ani pokúsiť ranu ošetriť oblizovaním.

Uvedené zistenie znalca, tzn. že usmrtený pes po zranení prežíval zvýšené utrpenie, neprimeranú bolesť, aj krajský súd ako otázku právnú vyhodnotil tak, že bol konaním obžalovaného týraný.

Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na podrobné dôvody napadnutého rozsudku tak, ako sú uvádzané v rozhodnutí okresného súdu, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a ničím viac nedopĺňa.

Krajský súd vo vzťahu k uloženému trestu uvádza, že okresný súd postupoval správne, ak uznal existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.j/ Tr.zák. - viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a existenciu jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.h/ Tr.zák. - spáchal viac trestných činov a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Správne rozhodol okresný súd, pokiaľ obžalovanému uložil v zmysle § 287 ods.1 Tr.por. povinnosť zaplatiť poškodenej I. N. - majiteľke psa škodu vo výške 600,- Eur, nakoľko škoda je objektivizovaná znaleckým posudkom, nakoľko si poškodená prostredníctvom splnomocnenkyne poškodenej - X.. J. N. riadne a včas uplatnila škodu do skončenia prípravného konania vo výške 5.000,- Eur. Preto ju správne okresný súd v zmysle § 288 ods.2 Tr.por. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd, keď nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, odvolanie obžalovaného S. C. a splnomocnenkyne poškodenej - X.. J. N. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.